ל"ל מ"ז

נה א מיי' פ"מ מהל' כלאים הלכה ח סמג עשין ריב:

נו ב מיי' שם הלכה ד (עוש"ע שם):

נז ג מיי' שם פ"ו יב:

נח ד מיי' פ"ו מהל' פסח"מ הלכה יב:

ל"ל דקלא

שיטה מקובצת

[א] עשירי כו"ר' ג] קדוש תשיעי תשיעי: ג] פ"פ תרוויהו עשירי קא קרי לה יצאו: ד] דכל בבת: ה] תיבת זמן נמחק: ו] לרישה וקראן אחד: ז] בהמות טובא לא דאמרינן: ח] קדוש והלא נעקר אמר רבא: ט] הדא יקריבו אות' נמחק: י] מה"ד לעולם אין אחד עשר קדוש לעקרב עד שישתוק יש לפרש בשני ענינים דמצינו לפרש לאו: יא] חשיב עשירי כאילו: יב] לוקמה כגון דקרייה: יג] שפ' דלהכי: יד] למיתני דהא דאי הוי עקירה אבל בי"א אצטריך כי' דיומנין דלא הוי: טו] מה"ד יצאו שנים:

[א] **עד** שישתוק בתשיעי (אלא שלא קרלו עשירי לה) • יש לפרש בשני ענינים לאו דוקא שישתוק בתשיעי אלא שלא קרלו עשירי ואפילו קרלו תשיעי דאם קרלו עשירי אין אחר עשר קדוש דשמי אין קדושין כאחד דטעות מיוחדת בעינן כהוא עלמא ועוד יש לפרש דאם קרלו לתשיעי תשיעי הו לא הוי מטעות כשקרא לעשירי תשיעי וכאילו קרלו עשירי דמי ואין אחד עשר מקודש דלא תשיב יא) כאילו נעקרה שם עשירי ממנו והשתא הוי שישתוק דוקא שלא יהבר כלל ומתרגלא בהכי קושיא אחת לקמן בשמעתין דקאמר הכ"ע דקרים חד מיניהו ואפיק לרישיה וקרא אחד עשר ומקשי עלה כמאן דלא כרבי דאי כרבי הא אמר אחד עשר לא הוי עקירה והשתא לוקמה *יב) דקרוי תשיעי להוה דלשקיה לרישיה דלדבריו הכל הוי עקירה ולפי פירוש זה ניחא דלא הוי עקירה כדפרי' ולכמן לקמן שפיר[דמיין]לכי לא מוקי ליה דלקרייה תשיעי דלא אילמריך למיתני יד) הא דולמי הוי עקירה אבל הא אילמריך לאמטעינן משום דזמנין לא הוי עקירה לרבי היכא דאית ליה בהמות טובא: טו) **שנים** בעשירי כו' לעיל פ"ב (יז: ושם ד"ה אפשר) פירשתי דמלי סבר לי אפשר לגמלם: והא

מעורבין זה בזה מ"ש ג) עשירי קא קרי לה לתרוויהו *יצאו שנים בעשירי וקראן עשירי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה קראן אחד עשר עשירי ותולין מעורבין זה בזה הא תו למה לי היינו הך הא קמ"ל דכל (ג) ז) בת אחת תרוויהו קא קדשי ואע"ג דלא נעקר שם עשירי היכנו יתיב רב כהנא וקאמר ליה להא שמעתא אמר ליה רב אשי לרב כהנא והלא לא נעקר שם עשירי היכנו ותנן זה הכלל כל ח) זמן שלא נעקר שם עשירי היכנו אין אחד עשר מקודש הני מילי בזה אחר זה אבל בבת אחת תרוויהו קא קדשי בזה אחר זה בהדיא קתני לה קרא לתשיעי עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש זה הכלל לאיתויי מאי לאו לאיתויי בבת אחת לא לאיתויי יצא עשירי ולא דבר דהא לא נעקר שם עשירי היכנו דאי לא תימא הכי הא דתניא יצאו שנים בעשירי ולא קדם אחד מהן את חבירו וקראן עשירי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה והלא לא נעקר שם עשירי היכנו אלא לאו משום דאמרינן כל בבת אחת תרוויהו קא קדשי אי משום הא לא איריא הכא במאי עסקינן דקדים חד מינייהו יאפיק לרישיה ט) וקרייה אחד עשר והדר איערוב ונפוק בהדדי וקדינהו עשירי דהא נעקר שם עשירי היכנו והא לא קדם קתני מאי לא קדם דהדר איערוב וכמאן דלא כרבי דאי רבי האמר אחד עשר לא הוי עקירה אפי' תימא רבי כי אמר רבי היכא דאית ליה בהמות טובא] דאמרי' חד עישורא קאמר הכא דלית ליה בהמות טפי מאי רבי דתניא קרא לעשירי אחד עשר ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר קדוש דברי רבי ר' יוסי בר' יהודה אומר אחד עשר קדוש [ח]כלל אמר רבי כל זמן שלא נעקר שם עשירי היכנו אין אחד עשר קדוש:] אמר רבא הכא במאי עסקינן כגון דאית ליה בהמות טובא דאמרינן הך עישורא קאמר יצאו שנים בעשירי תנא חדא ירעו ותנא הדא: יקריבו ותניא אידך ימותו לא קשיא הא דתנא ירעו רבנן היא דאמרי *אין מביאין קדשים לבית הפסול והא

[זנמשם עה: וש"נ]

מתרגין דלחד עשר ממש קאמר ועקר שם עשירי ממנו: יצאו שנים בעשירי: היינו כגון אמר מר ואמטעמא דרבא קאמר לעיל יצאו שנים בעשירי קראן עשירי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה הא הדא דתנהו: אמר ליה הכהנא קא פרים הנא הדא דתנהו שנים שמעורבין ירעו עד שיתאבו ותניא לאידך כו': לין

הגהות הב"ח

(א) גמ' דעשירי יכיה קדם לרגום אם כולן יכול אחי מרבה וכו' וכולן קדום ושעונה מתקדשים: (ב) שם קא משמע לן דכל בנה:

רש"י כת"י

פעשירי לבהמות פעשירי נמוכים וכו"ל מעלין: דגמ' מ' קרי ליה כלומר כל מה דקרי ליה לגמ' תשיעי ומעשירי הוו: היכא דלחבורן לאתקינהו כבי תעיב מנין: לאפקיה בלא מתכת ומגלא מקרא לי' ל' ה) אלא בסמוך לכולהו דמעשיר אלמא נוטה אלא בסמוך אמרון ל

קדשים לבית הספל · וסבר ר' יהודה תמורת מעשר פחות · בתמורת המאה: וכי תימא ל"ל למאי דסבירא ליה · לנפשיה קאמר דלר"מ קרב וא"ר פחתה· אין בין אחד עשר לשלמים· דעלמא אלא שזה שלמים דעלמא עושה קדושה ליקרב· שמתפיסין חולין חמורתו ליקרב תחתיהן ואחד עשר אין חמורתו קרבה· הא איתו גופיה קרבי· אע"פ דאמר תמורה כדקאמר וכי יש תמורה כו'· הבקר לרבות אחד עשר שקרב לשלמים הבקר דכתיב נבי שלמים דכתיב אם זבח שלמים קרבנו מן הבקר ח' יתריה· אף תשיעי· לשלמים· וכי הקדש לפניו מקדש· כלומר קודם שהוא עצמו הוא קדוש היאך מקדש לפניו· לחשיעי עשירי קדוש· דהא יכול לאכלו כולו לאחר שיפול בו פוס בלא פדיון· לאחד עשר עשירי אינו קדוש· הואיל ופסידו חזה ושוק שלו ואי משהי ליה עד שיפול בו פוס צריך פדייה ולא עשה שליחותו· ולא לעותרי שאינו יכול לאוכלו חס: כדעתו של בעל הבית· לפי מה שסבור דעתו של בעל הבית אם הוא עין יפה או לא שהרי אטרו עין יפה אחד מארבעים בינונית ועשרה מחסשים עין רעה אחד מששים דכתיב כן חרוטו נם אתם לדעתכם: [פרחת עשרה תרומתו תרומה משום דאיכא דחדים הכי ואיכא דחדים הכי מצי לימר בהכי אמרתיך שכך הוא דעתך לחדוים ואית דחדים הכי הלכך תרומתו תרומה אבל הכא נבי מעשר מצי אמר ליה בעל הבית לא איבעיא לך למטעא אלא הוה לך למקרא לעשירי ודאי עשירי·

הדרן עלך מעשר בהמה

באלו שש הלכות בבית שמאי· בש"א נופלין לידים ואח"כ מכבדין את הבית ובה"א כו' והלכה כב"ש דאמר ר' יצחק בן הנניה אחר רב הונא בכולה מתניתין· הל' בש"ה לבר מהא כב"ש· שניה מי שאבל ושכח ולא בירך בש"א יחזור למקומו ויברך ובה"א יברך במקום שנזכר והלכה כב"ש דק"ל יש דברים המעונין ברכה לאחריהן במקומן ומאי ניהו פת · שלישית סוכה שאין בה ד' אמות אלא מחוקק ראשו ורובו ושלחנו ואמר ר' דוסא (סוכה דף ג מ"ח) הל' צריכה שתהא מחוקק ראשו ורובו ושלחנו א"ל ר' אבא כמאן כב"ש א"ל אלא כמאן אמר דאמר לך מני ב"ש היא לא חזוי מיגה ואמרינן בתר קושיין בתרתי פליגי בסוכה· גדולה ובסוכה קטנה הלכה כב"ש בסוכה קטנה דאמר רב שמואל אמר רב כהנא ולית הלכתא כב"ש בסוכה גדולה· ושתים בהחכלת כמה חומין הוא נותן בש"א ד' ובה"א ג' כמה תהא משולש ובה"א ב' אצבעות ובה"א ג' והל' כב"ש בשתוהקו"א רפפא הלכתא ד' בתוך ג' משולשת ד' · ששית סדין בציצית בית שמאי פוטרין ובית הלל מחייבין אף על פי שאנו אומרים הלכה כדברי בית הלל הוא אמר רבא נורה משום כסות לילה הלכה כבית שמאי וכן הלכתא :

והא דתניא יקריבו ר' שמעון יא) דאמר מכל מקום לא יהא בעלים מתוך שהכהנים מועטין הן [ג] אין מכל מקום לא יהא בעלים מתוך שהכהנים מרובין הן [ד] אין מי שיש בו מום אינו מקריב לא לגבוה ולא לגבוה אלא לגבוה אלא לגבוה אל

פסקי תוספות ממסכת בכורות

הלוקח עובר חמורו

א לון דמסכת תמיד (ח) מנין מיתר לגלא פרשה מנה כל דבר ושקן לו דרשו ד"ה ושקן דף ג׳.

ב לף דמקדש מעילה (לא) מנין לנטר נטרה דקה לאוכל טבלים לון קיימון בנבלה לו מלה דמקדש ד"ה קיימון

ג ולמה לבנה לחמה מלאכתה לא מקבלת אור ד"ה דלא

ד לחבור לנפלות שהשמש פס שנכר טבלים ולא לנפלות לא מקבלת אור ד"ה לחבור לנפלות שהשמש פס שנכר טבלים ולא לנפלות לא מקבלת אור (ב) - (ונתוספות לא תעלם ד"ה ולעיפרתיך)

ה לם הכיתה ופעל הכבון לון נרך לנטות כנים דם לחר. (ד"ה בתמכת חנון בגמרא דף ס"ו ע"ב):

ו שחטאת שנכר טבלים מפר מן הנטרה ד"ה ונכר

ז מוב לתקנות לשנר טבלים נחם ולא בולר והבקלות (ג) אנר לא אבי לר יקבנו דבר בשנר טבלים ד"ה דקה

ח לם קנה הבה לון סבנן (וחא וקנינו ושדה ט) (חוא ושדה) לכ"ל (ולא מיכם לסבנן מבני הקונים הרבה עובה בבה לחר ד"ה ושדה דף ד ע"ב

ט מי נגלים [ב]לחמיים לחמי"ה לון לחר דף ו

י קנוס לן פנה מחרב ד"ה ובכר לם דף ח

יא לל שלוש מנה מקנון שנכר בכל בשה ד"ה מיכם

יב (ד) דנים דלנכן ומל לבנה ד"ה לחרוחה ד"ה לחבור

יג דנם דנרים מחר לגל דנם ומל נרמה ובינון לון לחרוח (ד"ה בגמרא) שון הנה בנגד בנגו בל מיחר מוחר וכן לחמות בלת בנגלה ובינם

יד חנה בעמה בגמלה בחנוגלת נפסח לם לחנוגר ד"ה דנ דף ח ע"ב

טו נב: הרגנן הנחנלת נגנ נחל בלת לם נסלר ד"ה חנר

טז מיחר לקנות בלים לן לבנגר בנבלים בלל ע"ש בני לל בנגות ולא בנלה ד"ה מיחר דף מ

יח ובוהן הנבלים בנלנות בנדולים בשנם מחבנבן בנלת מני הנבן ד"ה נגלון

יט לגל לם בנבלים בנבנים כל מקום בנבנבן מרוקנים בנני בנבנה לחרה (ומא) בנרנו מקום בנ מחר לר מני הנבן בנ"ל

יב לו שלוש נה לחר לם לבנים נבנ לחת לוש נוקה בלל הלם בלנלה בנלנל ולא מלנלו דף ט

כ בנם לנבלים בנבנים לחר מיבוח בנבר ד"ה בנגות

כא לחר לחרוח לחרחים לו לבנות בנני חנני בנם ב בנר בנבנ מבנגנו לחלוש נלנקלה שרבנו ד"ה ובלבלה דף יט

כב נם נבן בנם ומנו חבר ונקבנה חם (ומומר) (ובגל חיום) הקנן ובגל נלא"ל

כג לחרוח לון לבנר לבנים לחר מיבוח בנבר ובנבנ מרחה לון ד"ה מבנבנן ע"ב

כד לון לבנים (ב) מבנבנה לחוב לם לבנגר ומנגיר ד"ה עבלים

הלוקח עובר פרתו

כה מחקה בנוך בחבנבלנו לחם בנבה בה מיקנון בנבון בנבל ובגל לחר יחד דף יג

כו מבלבנן קנה לבנבר בנבנים בנבנבנן ד"ה מיחלת

כז בנבים מלוכ הבם ל"ש בנה לחבר בגל הבנבר בנבנים ד"ה בנבנים ד"ה בנמלן

כח מי בנים בנבנן בנבנבנן ולא בנבנלה בנ בנבנבנן בנבנבנן ד"ה הכי ע"ב

כט בנבנבנה קנה בנבנבר בנבנבנן ובנבנבנן בנבנבנן בנבנבנן ב